

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Edukacji i Nauki</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marzena Machałek – Sekretarz Stanu, Pełnomocnik Rządu do spraw wspierania wychowawczej funkcji szkoły i placówki, edukacji włączającej oraz kształcenia zawodowego</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Bartosiak, dyrektor Departamentu Strategii, Kwalifikacji i Kształcenia Zawodowego, adres e-mail: piotr.bartosiak@mein.gov.pl, tel.: (22) 34 74 195 Artur Górecki, dyrektor Departamentu Kształcenia Ogólnego i Podstaw Programowych, adres e-mail: artur.gorecki@mein.gov.pl, tel. (22) 34 74 792</p>	<p>Data sporządzenia 15.03.2023 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac programowych i legislacyjnych Rady Ministrów – UD489</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z przyjęciem uchwałą nr 195/2020 Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia polityki publicznej „Zintegrowana Strategia Umiejętności 2030 (część szczegółowa). Polityka na rzecz rozwijania umiejętności zgodnie z ideą uczenia się przez całe życie”, Zintegrowanej Strategii Umiejętności 2030 (część szczegółowa), zwanej dalej „ZSU”, jest niezbędne wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych i organizacyjnych sprzyjających rozwojowi umiejętności zawodowych oraz związanych z nimi umiejętności podstawowych i przekrojowych osiągniętych przez młodzież i dorosłych, a także zwiększenie dostępu do możliwości podnoszenia kwalifikacji i przekwalifikowywania się.

Zgodnie z ZSU umiejętności mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju osobistego, społecznego i gospodarczego, dlatego też skuteczne rozwijanie i wykorzystywanie umiejętności podstawowych, przekrojowych i zawodowych powinno przyczyniać się do dobrobytu gospodarczego i spójności społecznej Polski. Rozwojowi umiejętności zawodowych rozumianych jako zdolność wykorzystania wiedzy z określonej branży (dziedziny) oraz nabytych sprawności do wykonywania określonych i specyficznych dla danej profesji działań powinno towarzyszyć kształtowanie umiejętności podstawowych, takich jak rozumienie zmian powodowanych przez działalność ludzką oraz umiejętności przekrojowych, w tym odpowiedzialnego korzystania z technologii cyfrowych do celów uczenia się, pracy i udziału w społeczeństwie.

Kluczowe znaczenie dla rozwoju umiejętności młodzieży i dorosłych ma zwiększenie zaangażowania przedsiębiorców i pracodawców w działania służące rozwijaniu i wykorzystywaniu umiejętności w miejscu pracy oraz dalsze wzmacnianie ich współpracy z podmiotami prowadzącymi edukację formalną lub pozaformalną.

Z dniem 1 września 2019 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2245, z późn. zm.), wprowadzające zmiany w systemie kształcenia zawodowego, które obejmują pakiet rozwiązań sprzyjających kształtowaniu umiejętności zawodowych w powiązaniu z rynkiem pracy. Nowy system szkolnictwa branżowego (branżowe szkoły I stopnia, branżowe szkoły II stopnia, technika i szkoły policealne) bazuje na współpracy z pracodawcami. Priorytetem jest zaangażowanie pracodawców na każdym etapie kształcenia zawodowego, począwszy od określania potrzeb w zakresie nowych zawodów i kwalifikacji, przez projektowanie i realizację kształcenia zawodowego przy ścisłym udziale pracodawców, wyposażanie lub doposażanie pracowni do kształcenia zawodowego, aż po weryfikację efektów uczenia się i zatrudnianie absolwentów szkół. Większość wdrażanych rozwiązań to konkretne instrumenty, które wzmacniają powiązanie edukacji z rynkiem pracy (m.in. ogłaszanie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania corocznej prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego – stałe monitorowanie potrzeb na krajowym i wojewódzkim rynku pracy; umożliwienie uczniom nabywania dodatkowych umiejętności zawodowych w trakcie nauki w szkole lub przygotowania do uzyskania kwalifikacji rynkowej; dostosowanie oferty szkół do potrzeb rynku pracy – obowiązek uzyskania opinii wojewódzkiej rady rynku pracy wydawanej na okres 5 lat; zapewnienie uczniom przygotowania do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych; rozwój kształcenia w przedsiębiorstwach – staże uczniowskie zaliczane uczniom do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze, świadczenia pieniężne dla uczniów odbywających staże uczniowskie wliczane pracodawcom w koszty uzyskania przychodu; obowiązkowe cykliczne szkolenia branżowe w przedsiębiorstwach dla nauczycieli kształcenia zawodowego (nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych i praktycznej nauki zawodu); obowiązek współpracy szkół z pracodawcami – umowa lub porozumienie z pracodawcą warunkiem uruchomienia kształcenia w danym zawodzie; obowiązkowy egzamin zawodowy – zwiększenie efektywności kształcenia zawodowego; obowiązkowe doradztwo zawodowe – przygotowanie do wyboru zawodu i kierunku dalszego kształcenia od przedszkola do szkół ponadpodstawowych; monitorowanie karier absolwentów szkół ponadpodstawowych; zmiana modelu finansowania kształcenia zawodowego – zróżnicowanie kwoty części oświatowej subwencji ogólnej na ucznia w zależności od kosztochłonności kształcenia oraz zapotrzebowania na zawody; preferencje

podatkowe dla pracodawców przekazujących darowizny szkołom prowadzącym kształcenie zawodowe).

Wciąż jednak jest konieczne tworzenie przestrzeni dla ściślejszej współpracy szkół, placówek i uczelni z pracodawcami oraz dla transferu wiedzy i technologii do edukacji.

Ponadto pandemia COVID-19 wywarła duży wpływ na funkcjonowanie gospodarki, rynku pracy i rozwój społeczeństwa, tworząc nowe wyzwania w zakresie umiejętności niezbędnych do funkcjonowania w zmienionych warunkach.

Z punktu widzenia przedsiębiorcy, obecna sytuacja na rynku pracy związana z problemami ze znalezieniem odpowiednio wykwalifikowanych pracowników stwarza realne ryzyko dla funkcjonowania przedsiębiorstwa. Chcąc temu zapobiec, jest konieczne efektywne kształcenie i szkolenie przez pracodawców nowych kadr posiadających poszukiwane przez nich umiejętności oraz inwestowanie w rozwój umiejętności obecnych pracowników.

Szczególnie istotną rolę ma tu do odegrania kształcenie zawodowe, które powinno stać się narzędziem do reagowania na skutki pandemii COVID-19 przez udział w odbudowie po kryzysie spowodowanym pandemią, ale także mierzenia się z wyzwaniami uczenia się przez całe życie, w tym w zakresie ciągłego podnoszenia i zmiany kwalifikacji w ciągu całego życia zawodowego. Wprowadzenie stałego współdziałania szkół prowadzących kształcenie zawodowe, uczelni oraz pracodawców pozwoliłoby na bieżąco monitorować potrzeby i oczekiwania poszczególnych branż zawodowych i odpowiednio kierunkować kształcenie potencjalnych pracowników, upowszechnić uczenie się w miejscu pracy oraz zwiększać możliwości podnoszenia i uzupełniania kwalifikacji lub szybkiego przekwalifikowania się. Konieczność dalszych inwestycji w kształcenie zawodowe potwierdza rosnący odsetek uczniów wybierających szkolnictwo branżowe (w roku szkolnym 2022/2023 kształcenie to wybrało 56% absolwentów szkół podstawowych).

Aby sprostać aktualnym wyzwaniom rynku pracy (w tym związanym z pandemią COVID-19), na którym występuje niedobór pracowników, a także wyzwaniom związanym ze zmianami demograficznymi, cyfryzacją i automatyzacją występującą w wielu obszarach życia oraz transformacją gospodarki polskiej w kierunku „zielonej” i niskoemisyjnej, należy w taki sposób wspierać dalszy rozwój systemu kształcenia zawodowego, aby pozostawał on w stałej łączności z rynkiem pracy, biznesem oraz nowymi trendami związanymi z cyfrową i zieloną transformacją, a także zmieniającym się modelem funkcjonowania społecznego.

Efektywne wspieranie dalszego rozwoju umiejętności obywateli na wszystkich etapach życia wymaga wypracowania nowych metod i narzędzi służących rozwijaniu umiejętności oraz wspierania istniejących i tworzenia nowych rozwiązań organizacyjnych zapewniających współpracę podmiotów zaangażowanych w działania na rzecz rozwoju umiejętności. Podmiotami tymi są zarówno te związane z kształceniem i szkoleniem (instytucje edukacji formalnej i pozaformalnej), jak też funkcjonujące w innych obszarach życia społeczno-gospodarczego (organizacje branżowe, przedsiębiorcy i pracodawcy).

Kluczem do realizacji powyższych celów będzie zapewnienie przestrzeni dla skutecznej i długofalowej współpracy organizacji branżowych, przedsiębiorców i pracodawców, szkół prowadzących kształcenie zawodowe, uczelni i innych instytucji otoczenia gospodarczego. Efektywna współpraca wymaga rozwijania sieci współpracy. Umożliwiają to istniejące już rozwiązania formalno-prawne, niemniej jednak pełna efektywność tej współpracy wymaga animowania i wspierania konkretnych rozwiązań, także z uwzględnieniem zapotrzebowania poszczególnych branż. Ważnym elementem zapewniania kompatybilności edukacji formalnej i pozaformalnej z potrzebami pracodawców jest transfer wiedzy praktycznej z przedsiębiorstw do instytucji edukacyjnych. O ile podmioty edukacyjne nie sygnalizują większych problemów w komunikacji z dużymi przedsiębiorstwami, o tyle w sytuacji, gdy struktura przedsiębiorstw jest zdominowana przez mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa, jest niezbędne wsparcie w wypracowaniu efektywnych mechanizmów współpracy.

Na wyzwanie to będzie odpowiadała zaplanowana nowelizacja przepisów prawa oświatowego, polegająca na utworzeniu branżowych centrów umiejętności (zwanymi dalej „BCU”), angażujących poszczególne branże w rozwój umiejętności oraz wspierających współpracę między kształceniem zawodowym (w tym na poziomie szkolnictwa wyższego) a biznesem. Zaplanowane rozwiązania będą stanowiły wzmocnienie i konsolidację działań na rzecz rozwoju umiejętności i kwalifikacji w trzech obszarach (kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego i uczenia się przez całe życie), a tym samym wzmocnią reformę kształcenia zawodowego wdrażaną od roku szkolnego 2019/2020 i przyczynią się do rozwoju szkolnictwa branżowego w Polsce.

Zmiany przewidziane w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw umożliwią utworzenie sieci BCU, które będą ośrodkami kształcenia, szkolenia i egzaminowania, dostępnymi dla uczniów, studentów, doktorantów, pracowników branż i innych osób uczących się. Innowacyjne, holistyczne podejście BCU do rozwoju umiejętności zawodowych w danej branży wykracza poza dotychczasowe tradycyjne modele kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego. BCU będą prowadziły działania edukacyjne, szkoleniowe, integrujące edukację z biznesem oraz wspierające współpracę szkół i uczelni z pracodawcami, a także działania innowacyjne, rozwojowe, doradcze i promocyjne.

Zadania określone dla BCU mają na celu wsparcie współpracy pracodawców z organizatorami kształcenia zawodowego, upowszechnienie innowacyjnych rozwiązań w danej dziedzinie zawodowej oraz wsparcie innowacji w kształceniu zawodowym. BCU będą zatem uzupełniały istniejącą ofertę kształcenia i szkolenia zawodowego w systemie oświaty oraz systemie szkolnictwa wyższego i nauki, a także wspierały proces uczenia się przez całe życie zgodnie z ideą ZSU.

Wprowadzane rozwiązania będą jednocześnie realizowały jeden z kierunków działania ZSU, jakim jest tworzenie i rozwój centrów kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego na potrzeby uczniów, studentów, doktorantów i pracowników oraz innych osób uczących się.

Łącząc na szeroką skalę świat biznesu i edukacji, wprowadzane projektowaną ustawy BCU będą jednocześnie realizowały europejską inicjatywę centrów doskonałości zawodowej (ang. *Centres of Vocational Excellence – CoVEs*), zgodnie z priorytetami określonymi w Deklaracji z Osnabrück w sprawie kształcenia i szkolenia zawodowego jako czynnika umożliwiającego ożywienie i sprawiedliwe przejście na gospodarkę cyfrową i ekologiczną, przyjętej przez ministrów odpowiedzialnych za kształcenie i szkolenie zawodowe.

Utworzenie nowej placówki systemu oświaty, której jednym z zadań będzie przygotowanie do uzyskania kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej oraz certyfikowanie tych kwalifikacji w ramach Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (zwanego dalej „ZSK”), wymaga wprowadzenia zmian także w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226), w szczególności wzmocnienia roli ZSK w zwiększaniu dopasowania popytu i podaży na umiejętności i kwalifikacje w poszczególnych branżach i sektorach. Ponadto celem zwiększenia efektywności funkcjonowania systemu proponuje się wprowadzenie rozwiązań usprawniających procedowanie włączania kwalifikacji do ZSK. W związku z tym przewiduje się, że BCU zaangażują się w opisywanie, włączanie oraz nadawanie kwalifikacji włączonych do ZSK, zakłada się, że w ciągu 2 lat od uruchomienia pierwszych BCU do ZSK zostanie włączonych co najmniej 120 kwalifikacji sektorowych istotnych dla branż reprezentowanych przez BCU, co znacząco zasili portfolio kwalifikacji prezentowanych w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji (ZRK).

Działania związane z utworzeniem BCU zostały uwzględnione w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO). Wejście w życie przepisów ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw jest realizacją kamieni milowych nr A41G i A42G dla zapisanej w KPO reformy pn. A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki – poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją.

Brzmienie „kamieni milowych” zawartych w załączniku do decyzji wykonawczej Rady Unii Europejskiej z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski to:

- A41G: „Wejście w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, w ramach której ustanowiono ramy prawne dotyczące sieci branżowych centrów umiejętności zapewniających ukierunkowane podnoszenie i zmianę kwalifikacji w wysokim stopniu odpowiadające potrzebom rynku pracy”,
- A42G: „Wejście w życie ustawy o zmianie ustawy – Karta nauczyciela umożliwiającej realizację szkoleń branżowych dla nauczycieli ustawicznego kształcenia zawodowego w branżowych centrach umiejętności”.

Projektowana ustawa jest realizacją tzw. „kamienia milowego” (miernik A41G) w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082, z późn. zm.), który zakłada:

- 1) określenie miejsca i roli BCU w systemie edukacji;
- 2) określenie planu rozwoju sieci BCU;
- 3) określenie warunków zatrudnienia personelu w BCU;
- 4) ustanowienie przepisów dotyczących cyklicznych przeglądów w celu zapewnienia nadzoru nad zarządzaniem BCU oraz trwałości ich funkcjonowania po 2026 r., tj. po zakończeniu inwestycji A3.1.1 ujętej w KPO, dotyczącej utworzenia i wsparcia funkcjonowania BCU;
- 5) dostosowanie istniejącego systemu zarządzania placówkami za pomocą adekwatnych przepisów dotyczących zarządzania BCU, z uwzględnieniem pracodawców (w tym przedstawicieli MŚP), partnerów społecznych i innych interesariuszy, w tym władz regionalnych i lokalnych;
- 6) ustanowienie zasad dotyczących finansowania (również po ustaniu wsparcia UE), warunków szkolenia, przepisów dotyczących doradztwa zawodowego i programów nauczania;
- 7) określenie rodzajów oferowanych szkoleń, grup docelowych, rodzajów kwalifikacji i standardów, mechanizmów zapewniania i weryfikacji jakości oraz sposobu powiązania branż z BCU.

Projektowana ustawa jest realizacją kamienia milowego A42G w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2021 r. poz. 1762, z późn. zm.), który zakłada:

- 1) określenie ram szkolenia nauczycieli w BCU;
- 2) ustanowienie przepisów dotyczących szkolenia nauczycieli w zakresie korzystania z nowych technologii.

Pozostałe zmiany wprowadzone w projekcie ustawy niezwiązane z wprowadzeniem BCU do systemu oświaty:

- 1) w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230) proponuje się zmiany w zakresie przeprowadzania egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego i egzaminu zawodowego, związane m.in. ze zmianami wprowadzonymi w podstawach programowych kształcenia ogólnego w zakresie przedmiotów język łaciński oraz biznes i zarządzanie;
- 2) zmiany związane z egzaminami zewnętrznymi proponuje się również w:
 - a) art. 125 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.),
 - b) art. 137 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw,
 - c) art. 14 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1116).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z realizacją kamieni milowych nr A41G i A42G dla ujętej w KPO reformy A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki – poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy, w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją, proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe mających na celu wprowadzenie do systemu oświaty nowej placówki – BCU oraz zmian w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela mających na celu umożliwienie odbywania przez nauczycieli kształcenia zawodowego szkoleń branżowych w tej placówce.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe:

1. Określenie miejsca i roli BCU w systemie edukacji

BCU stanie się nowym rodzajem publicznej lub niepublicznej placówki umożliwiającej uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, a także wspierającej współpracę szkół, placówek i uczelni z pracodawcami, zwiększanie transferu wiedzy i nowych technologii do szkół, placówek i uczelni, w tym upowszechnianie transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz wspieranie szkół, placówek i uczelni w realizacji doradztwa zawodowego, w zakresie jednej z dziedzin zawodowych. Dziedziny zawodowe oraz zawody przyporządkowane do tych dziedzin zostaną ustalone przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w drodze obwieszczenia.

BCU uzupełnią zatem istniejącą ofertę kształcenia zawodowego na poziomie szkolnictwa ponadpodstawowego i szkolnictwa wyższego. Istniejące obecnie centra kształcenia zawodowego oraz centra kształcenia ustawicznego oferują bowiem wsparcie wyłącznie dla uczniów w ramach kształcenia zawodowego na poziomie szkolnictwa ponadpodstawowego oraz kursy zawodowe w ściśle określonym, wąskim zakresie. Ich oferta jest ograniczona do zawodów szkolnictwa branżowego, jednocześnie nie specjalizują się one w danej branży. Nie doskonałą też nauczycieli. Natomiast BCU będą stanowiły kompleksowe miejsca rozwoju umiejętności nie tylko dla uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, ale również dla studentów, doktorantów, pracowników branż i innych osób dorosłych, w tym osób potrzebujących przekwalifikowania się. Ponadto BCU będą wsparciem dla nauczycieli i wykładowców w zakresie rozwoju ich warsztatu pracy.

Ponieważ BCU będzie miało status placówki systemu oświaty na równi z innymi placówkami określonymi w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, większość regulacji dotyczących obecnie ujętych w tym przepisie placówek (tj. centrów kształcenia zawodowego i placówek kształcenia ustawicznego) będzie miała zastosowanie do BCU. Będą to regulacje dotyczące m.in. zatrudniania nauczycieli, zatrudniania specjalistów niebędących nauczycielami, powołania dyrektora BCU, kwalifikacji osób zatrudnionych w BCU.

2. Wskazanie organu prowadzącego BCU

Organem prowadzącym BCU będzie jednostka samorządu terytorialnego, osoba fizyczna lub osoba prawna niebędąca jednostką samorządu terytorialnego, w tym organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność. Proponuje się, aby organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej została zdefiniowana jako organizacja o ogólnokrajowym zasięgu działania prowadząca działalność statutową w zakresie jednej z dziedzin zawodowych i działająca odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), ustawy z dnia 30 maja 1989 r. izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579), ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159) lub ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261) lub ustaw regulujących funkcjonowanie samorządów zawodowych.

Publiczne BCU będą mogły być zakładane i prowadzone przez:

- 1) jednostkę samorządu terytorialnego, do której zadań własnych należy zakładanie i prowadzenie szkół ponadpodstawowych oraz publicznych placówek, o których mowa w art. 2 ust. 3–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, tj. powiat;
- 2) inne jednostki samorządu terytorialnego niż powiat po zawarciu stosownego porozumienia z powiatem;
- 3) osobę fizyczną lub osobę prawną niebędącą jednostką samorządu terytorialnego, w tym również organizację branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność, na podstawie zezwolenia powiatu jako właściwej jednostki samorządu terytorialnego, do której zadań własnych będzie należało zakładanie i prowadzenie BCU
- 4) ministra właściwego dla zawodu szkolnictwa branżowego:
 - a) ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - b) ministra właściwego do spraw środowiska,
 - c) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej,
 - d) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej,
 - e) ministra właściwego do spraw rybołówstwa,
 - f) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - g) ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - h) ministrów właściwych do spraw zawodów określonych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, niewymienionych w art. 8 ust. 4–14 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe– w dziedzinach zawodowych, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ci ministrowi są właściwi.

Prowadzenie publicznych BCU zakładanych i prowadzonych przez tych ministrów będzie mogło być przekazywane w drodze porozumienia zawieranego między właściwym ministrem a jednostką samorządu terytorialnego, na tych samych zasadach, które dotyczą publicznych szkół i placówek zakładanych i prowadzonych przez tych ministrów.

Niepubliczne BCU będzie mogła założyć osoba fizyczna albo osoba prawna niebędąca jednostką samorządu terytorialnego, w tym organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność.

3. Wprowadzenie jako warunku utworzenia BCU konieczności nawiązania porozumienia przez organ prowadzący publiczne lub niepubliczne BCU z organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność

Założenie i prowadzenie zarówno publicznego jak i niepublicznego BCU będzie możliwe wyłącznie po nawiązaniu porozumienia między jego organem prowadzącym a organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność.

W porozumieniu strony ustalą w szczególności podział zadań, zasady i formy współpracy, prawa i obowiązki stron porozumienia, zakres odpowiedzialności każdej ze stron oraz sposób rozwiązywania sporów między stronami porozumienia, udział każdej ze stron porozumienia w finansowaniu działalności BCU, jak również warunki i tryb rozwiązania porozumienia. Tym samym porozumienie będzie miało charakter administracyjny.

Warunek ten nie będzie dotyczył przypadku, gdy organem prowadzącym publiczne lub niepubliczne BCU będzie organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność.

Akt założycielski publicznego BCU będzie określał dziedzinę zawodową, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność, a także zawierał wskazanie ogólnopolskiej organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność, jak również filie przyporządkowane organizacyjnie BCU.

W przypadku zamiaru założenia niepublicznego BCU zgłoszenie do ewidencji szkół i placówek niepublicznych, poza dotychczas wymaganymi informacjami wskazanymi w art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, będzie musiało zawierać wskazanie ogólnopolskiej organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny, w zakresie której to BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność.

4. Określenie planu rozwoju sieci BCU

Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, nie rzadziej niż raz na pięć lat, będzie ogłaszał konkurs dla organów prowadzących publiczne i niepubliczne BCU mający na celu wyłonienie branżowych centrów umiejętności tworzących ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności oraz rozwój tej sieci. Branżowe centra umiejętności wyłonione w tym konkursie utworzą ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności. Ogólnopolska sieć BCU będzie ogłaszana, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

W latach 2023–2028 ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności utworzą BCU wyłonione w drodze konkursu

„Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, a w latach kolejnych również BCU wyłonione w drodze cyklicznego konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

5. Wprowadzenie obowiązku powołania rady BCU, w skład której będą wchodzić m.in. pracodawcy, w tym z sektora MŚP, partnerzy społeczni oraz przedstawiciele regionalnych i lokalnych organów samorządu terytorialnego

W każdym BCU obowiązkowo będzie działała rada BCU, ale w innym składzie niż rady funkcjonujące aktualnie w szkołach i placówkach. W skład rady BCU zostanie powołanych co najmniej:

- 1) po jednym przedstawicielu:
 - a) powiatowej rady rynku pracy właściwej miejscowo ze względu na siedzibę placówki,
 - b) wojewódzkiej rady rynku pracy właściwej miejscowo ze względu na siedzibę placówki;
- 2) po dwóch przedstawicieli:
 - a) organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, innej organizacji gospodarczej, stowarzyszenia lub samorządu zawodowego lub sektorowej rady do spraw kompetencji, właściwych dla danej dziedziny zawodowej,
 - b) pracodawców, w tym przedsiębiorców, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221), właściwych dla danej dziedziny zawodowej,
 - c) spośród osób prowadzących zajęcia w placówce.

6. Wprowadzenie w ramach kształcenia ustawicznego nowej formy pozaszkolnej w postaci branżowego szkolenia zawodowego przeznaczonej do prowadzenia wyłącznie w BCU

Specjalnie dla BCU zaprojektowano nowe zadanie polegające na prowadzeniu branżowych szkoleń zawodowych, które uzupełniają dotychczasowy katalog form pozaszkolnych kształcenia ustawicznego. Branżowe szkolenie zawodowe zostało zdefiniowane jako specjalistyczne szkolenie, którego łączny wymiar w odniesieniu do uczniów wynosi co najmniej 15 godzin i którego program nauczania uwzględnia wiedzę lub umiejętności zawodowe w zakresie jednej z dziedzin zawodowych ogłoszonych w obwieszczeniu przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przydatne do wykonywania zawodu oraz kształtujące umiejętności cyfrowe i umiejętności związane z transformacją ekologiczną. Osoba, która uzyska zaliczenie branżowego szkolenia zawodowego, otrzyma branżowy certyfikat umiejętności.

7. Wskazanie form pozaszkolnych możliwych do prowadzenia przez BCU

Zgodnie z projektowanymi przepisami BCU, z dotychczas zdefiniowanych form pozaszkolnych, będzie mogło prowadzić turnusy doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników, jak również inne kursy umożliwiające uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, w tym kursy przygotowujące do uzyskania kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej (sektorowej).

BCU nie będzie mogło prowadzić kwalifikacyjnych kursów zawodowych, kursów umiejętności zawodowych ani kursów kompetencji ogólnych. Prowadzenie tych form pozaszkolnych pozostanie w kompetencji podmiotów dotychczas uprawnionych do ich prowadzenia.

8. Umożliwienie uzyskania przez BCU akredytacji na kształcenie ustawiczne prowadzone w formach szkolnych przeznaczonych dla BCU

BCU będzie mogło uzyskać akredytację na kształcenie ustawiczne prowadzone w formie turnusu doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników oraz branżowego szkolenia zawodowego, a także w formie kursu umożliwiającego uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych – jeżeli kształcenie w formie tego kursu jest prowadzone w oparciu o programy określone na podstawie odrębnych przepisów. Uzyskanie przez BCU akredytacji będzie stanowiło potwierdzenie spełniania określonych wymogów i zapewniania wysokiej jakości kształcenia ustawicznego prowadzonego w danej formie pozaszkolnej.

9. Zmiana upoważnienia ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania do wydania rozporządzenia na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe

Szczegółowe zadania BCU oraz wzór branżowego certyfikatu umiejętności zostaną określone przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w rozporządzeniu w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela:

- 1) wskazanie BCU jako dodatkowego miejsca odbywania szkoleń branżowych przez nauczycieli kształcenia zawodowego,

- umożliwiających m. in. doskonalenie tych nauczycieli w zakresie korzystania z nowych technologii;
- 2) wyłączenie nauczycieli zatrudnionych w BCU z obowiązku uczestniczenia w szkoleniach branżowych.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji:

- 1. Usystematyzowanie katalogu kwalifikacji włączanych do ZSK oraz wprowadzenie nowej kategorii kwalifikacji sektorowych – zgłaszanych i certyfikowanych przez organizacje o ogólnopolskim zasięgu działania prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora, w tym organizacje branżowe (właściwe dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność), będące organami prowadzącymi BCU**

Rozwiązanie to ma na celu zasilenie Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji dużą liczbą kwalifikacji cząstkowych spoza systemu oświaty oraz systemu szkolnictwa wyższego i nauki bezpośrednio powiązanych z rzeczywistymi potrzebami branż i sektorów w zakresie popytu na kompetencje.

Zakłada się, że kwalifikacje sektorowe zostaną zdefiniowane jako kwalifikacje nieuregulowane odrębnymi przepisami prawa, odpowiadające na potrzeby i uwzględniające specyfikę danej branży lub danego sektora, nadawane przez uprawnione podmioty prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora.

- 2. Określenie procedury włączania do ZSK i przeglądu kwalifikacji sektorowych włączonych do ZSK oraz usprawnienie procedury włączania do ZSK i przeglądu kwalifikacji rynkowych włączonych do ZSK**

Kwalifikacje sektorowe będą mogły być opisywane, a następnie nadawane, wyłącznie przez organizacje o ogólnokrajowym zasięgu działania, prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora, działające na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców, ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie lub ustaw regulujących funkcjonowanie samorządów zawodowych.

- 3. Wzmocnienie roli Rady Interesariuszy ZSK**

Zakłada się bezpośrednie informowanie Rady Interesariuszy ZSK i sektorowych rad do spraw kompetencji o rozpoczęciu rozpatrywania wniosku o włączenie kwalifikacji do ZSK, połączone z zaproszeniem do zgłoszenia uwag jeszcze przed skierowaniem tego wniosku do konsultacji, a także skorygowanie procedury opiniowania przez Radę Interesariuszy ZSK rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji, polegające na tym, że opinia ta będzie wydawana przed rozpatrzeniem wniosku przez ministra właściwego (a nie po tym etapie, jak ma to miejsce obecnie).

- 4. Zdefiniowanie pojęcia objętości kwalifikacji rynkowej i kwalifikacji sektorowej**

Celem doprecyzowania pojęcia kwalifikacji, proponuje się zdefiniowanie objętości kwalifikacji rynkowej i kwalifikacji sektorowej jako minimalnej liczby godzin potrzebnych do uzyskania wszystkich efektów uczenia się wymaganych dla danej kwalifikacji w przypadku kształcenia lub szkolenia, mającego na celu przygotowanie do nabycia tych efektów uczenia się.

- 5. Określenie dokumentów wydawanych po uzyskaniu kwalifikacji rynkowej lub kwalifikacji sektorowej**

Dokumentem potwierdzającym nadanie kwalifikacji rynkowej lub kwalifikacji sektorowej będzie odpowiednio certyfikat kwalifikacji rynkowej sektorowej lub certyfikat kwalifikacji sektorowej. Zostanie również określony zakres informacji zawartych w tych dokumentów.

- 6. Objęcie BCU systemem zapewniania jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji włączonych przez ministrów właściwych do ZSK**

Dotychczasowe przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji w obszarze zapewniania jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji rynkowych będą mieć zastosowanie także w odniesieniu do kwalifikacji sektorowych, z tym wyjątkiem, że przewiduje się, iż zewnętrzne zapewnianie jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji sektorowych nadawanych przez instytucje certyfikujące będące jednocześnie organami prowadzącymi BCU lub mające zawarte porozumienia z BCU, zostanie powierzone Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie.

WPROWADZENIE MECHANIZMU DOFINANSOWANIA BCU

Po zakończeniu realizacji projektów finansowanych ze środków KPO, przewiduje się objęcie hybrydowym mechanizmem dofinansowania publicznych i niepublicznych BCU, utworzonych w ramach KPO i ujętych w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania określającym ogólnopolską sieć publicznych i niepublicznych BCU. Model dofinansowania przewiduje dotację celową, udzielaną powiatom, przeznaczoną na funkcjonowanie zarówno publicznych, jak i niepublicznych BCU oraz mechanizm podziału części oświatowej subwencji ogólnej oparty na konstrukcji ucznia przeliczeniowego objętego branżowym szkoleniem zawodowym w tych BCU.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267):

Wprowadzenie mechanizmu subwencjonowania

W przypadku subwencjonowania, dofinansowanie będzie odbywało się na podstawie danych systemu informacji oświatowej (SIO) dotyczących zrealizowanych branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe w roku szkolnym poprzedzającym rok, dla którego ustalałoby się kwotę części oświatowej subwencji ogólnej. Pozwoli to na zróżnicowanie wysokości dofinansowania w zależności od czasu trwania branżowych szkoleń zawodowych, przy założeniu, że łączny wymiar branżowego szkolenia zawodowego będzie wynosić nie mniej niż 15 godzin, a dzienny średnio nie mniej niż 5 godzin. Subwencjonowaniem, tak jak i w przypadku udzielania dotacji celowej, byłyby objęte BCU, funkcjonujące w ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

W zakresie realizacji zadań o takim samym charakterze jak zadania wykonywane przez inne placówki prowadzące kształcenie zawodowe, tj. centra kształcenia zawodowego i placówki kształcenia ustawicznego (zajęcia praktyczne, turnusy dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników), proponuje się utrzymanie obecnych regulacji również względem BCU. W pozostałym zakresie BCU będą pobierały opłaty od uczestników, którzy nie są uczniami lub słuchaczami szkół prowadzących kształcenie zawodowe uczestniczącymi w branżowych szkoleniach zawodowych.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2082, z późn. zm.):

Wprowadzenie mechanizmu dotowania

BCU, dla których organem prowadzącym lub rejestrującym są jednostki samorządu terytorialnego, wyłonione w ramach konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, mającego na celu wyłonienie BCU tworzących ogólnopolską sieć BCU oraz rozwój tej sieci, zostaną uwzględnione w dotacji celowej dla jednostek samorządu terytorialnego przeznaczonej na funkcjonowanie tych placówek, tj. na realizację przewidywanych dla tej placówki zadań nieobejmujących branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe (jak wyżej wskazano subwencjonowanych). Wsparcie w postaci dotacji jednostki samorządu terytorialnego otrzymają na BCU, które będą funkcjonowały w ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Planowana wysokość dotacji celowej wynosi 1 mln zł rocznie w stosunku do jednej placówki.

W przypadku BCU prowadzonych przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, przewiduje się udzielanie dwóch dotacji na podstawie nowych rozwiązań w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych: jedną dotację w wysokości równej kwocie dofinansowania jednego BCU z rezerwy celowej wydzielonej w budżecie państwa, drugą zależną od kwoty części oświatowej subwencji ogólnej przewidzianej na uczniów i słuchaczy branżowych szkoleń zawodowych. Nie zakłada się różnicowania stawek dotacji dla publicznego i niepublicznego BCU, ponieważ zadania podstawowe przewidywane dla tej placówki będą jednakowe.

Inne zmiany

W celu uwzględnienia BCU jako nowej placówki systemu oświaty, planuje się również dokonanie zmian porządkujących w innych ustawach.

Projekt ustawy przewiduje również zmianę zakresów upoważnień ustawowych, co będzie wiązało się z koniecznością wydania przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania nowych aktów wykonawczych. Wprowadzone rozwiązania będą skutkowały również koniecznością zmian w obowiązujących aktach wykonawczych.

Inne zmiany wprowadzone w projekcie ustawy niezwiązane z wprowadzeniem BCU do systemu oświaty:

Zmiany w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

1. Język łaciński na egzaminie maturalnym

Projekt ustawy przewiduje zmianę polegającą na uzupełnieniu katalogu języków obcych, z których jest przeprowadzany egzamin maturalny (w części obowiązkowej), o język łaciński. Egzamin maturalny z języka łacińskiego będzie przeprowadzany począwszy od roku szkolnego 2026/2027 tylko na poziomie podstawowym i tylko w części pisemnej. Na poziomie rozszerzonym (tak jak dotychczas) uczniowie będą mogli przystąpić do egzaminu maturalnego z przedmiotu język łaciński i kultura antyczna.

2. Ocena z projektu realizowanego na przedmiocie biznes i zarządzanie na poziomie rozszerzonym na świadectwie dojrzałości

Jednym z kluczowych elementów realizacji wprowadzanego od roku szkolnego 2023/2024 przedmiotu biznes i zarządzanie na poziomie rozszerzonym będzie opracowanie zespołowego projektu przedsięwzięcia biznesowego lub społecznego. W związku z tym, w projekcie ustawy proponuje się, aby w przypadku absolwenta, który realizował w szkole ten przedmiot na poziomie rozszerzonym i przystępuje do egzaminu maturalnego z tego przedmiotu, na świadectwie dojrzałości uwzględnić również ocenę uzyskaną w szkole za zrealizowany projekt.

3. Język łaciński w katalogu przedmiotów, w przypadku których zespoły nauczycieli mogą przedstawić dyrektorowi szkoły propozycję więcej niż jednego podręcznika lub materiału edukacyjnego

W związku z wprowadzeniem, począwszy od roku szkolnego 2023/2024, możliwości nauczania w szkołach języka łacińskiego zamiast drugiego języka obcego nowożytnego, proponowane w projekcie ustawy zmiany obejmują również dostosowanie brzmienia art. 22ab ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, określającego przypadki, w których zespoły nauczycieli mogą przedstawić dyrektorowi szkoły propozycję więcej niż jednego podręcznika lub materiału edukacyjnego (możliwość ta będzie dotyczyła również języka łacińskiego).

4. Pozostałe zmiany w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego i egzaminu zawodowego dotyczą:

- 1) możliwości zwolnienia przez dyrektora okręgowej komisji egzaminacyjnej z obowiązku przystąpienia do egzaminu ósmoklasisty ucznia, który ze względu na szczególne przypadki zdrowotne nie będzie mógł w ogóle przystąpić do tego egzaminu zarówno w terminie głównym, jak i w terminie dodatkowym;
- 2) rozwiązywania przez absolwentów szkół lub oddziałów dwujęzycznych dodatkowych zadań egzaminacyjnych z wybranego przedmiotu w języku obcym będącym drugim językiem nauczania;
- 3) doprecyzowania przepisów dotyczących możliwości rozwiązywania dodatkowych zadań egzaminacyjnych przez absolwentów szkół lub oddziałów dwujęzycznych ponownie przystępujących do egzaminu maturalnego;
- 4) uprawnień uczniów lub słuchaczy, którzy uzyskali tytuł laureata lub finalisty olimpiady przedmiotowej z języka łacińskiego;
- 5) umożliwienia osobom posiadającym dyplom IB przystąpienia do egzaminu maturalnego z wybranego przedmiotu lub przedmiotów;
- 6) dookreślenia, że opłata za egzamin maturalny dotyczy tylko terminu głównego, w którym jest on przeprowadzany;
- 7) przeniesienia na poziom ustawy regulacji dotyczącej losowego wybierania zadań w części pisemnej egzaminu zawodowego;
- 8) wprowadzenia możliwości zwolnienia ucznia lub słuchacza z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego ze względu na szczególne przypadki zdrowotne;
- 9) wprowadzenia możliwości zwolnienia ucznia technikum oraz słuchacza branżowej szkoły II stopnia i szkoły policealnej posiadającego certyfikat kwalifikacji zawodowej w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, w którym się kształci, odpowiadającej kwalifikacji, z zakresu której jest przeprowadzany egzamin zawodowy w danej klasie lub semestrze, z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego, jeżeli egzamin ten był przeprowadzany w danej klasie lub semestrze.

5. Zmiany w innych ustawach:

- 1) ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – proponowana zmiana w art. 125 ust. 3 przewiduje, że nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni publicznej, która jest jego podstawowym miejscem pracy, będzie mógł podjąć zatrudnienie w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej lub okręgowej komisji egzaminacyjnej bez konieczności występowania o zgodę rektora na zatrudnienie w jednej z ww. komisji;
- 2) ustawa z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw – w zakresie regulacji określającej maksymalne limity wydatków z budżetu państwa na zadania

związane z przeprowadzaniem egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego, egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie, egzaminu zawodowego oraz egzaminów eksternistycznych, polegającej na zwiększeniu limitów ustalonych w latach 2024–2028;

- 3) ustawa z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw – dostosowano brzmienie przepisu przejściowego dotyczącego możliwości przystępowania do egzaminu maturalnego w terminie poprawkowym do szczególnych zasad przeprowadzania egzaminu maturalnego w latach szkolnych 2022/2023 i 2023/2024, w których zniesiono warunek uzyskania co najmniej 30% punktów możliwych do uzyskania z co najmniej jednego przedmiotu dodatkowego.

Nie ma możliwości osiągnięcia celów projektu środkami pozalegisłacyjnymi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W ramach agendy politycznej Unii Europejskiej jedną z kluczowych inicjatyw w obszarze kształcenia zawodowego jest koncepcja doskonałości zawodowej. Doskonałość zawodowa oznacza wykraczanie poza to, czego zwykle oczekuje się od kształcenia i szkolenia zawodowego. Ważnym elementem unijnej polityki w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego stają się tzw. centra doskonałości zawodowej (ang. COVeS – centres of vocational excellence). W krajach UE istnieje wiele różnych rodzajów centrów doskonałości zawodowej. Każde centrum doskonałości zawodowej jest niepowtarzalne, stanowiąc odzwierciedlenie takich czynników, jak struktura branży i system kształcenia i szkolenia zawodowego. Ponadto każde centrum doskonałości zawodowej oferuje niepowtarzalne połączenie działań. Centra doskonałości zawodowej dysponują swobodą dostosowywania się do lokalnych lub regionalnych i sektorowych potrzeb w zakresie struktur, zainteresowanych stron i działań w celu zwiększenia zdolności reagowania na zmieniające się potrzeby rynku pracy. Pomimo tej różnorodności można wyróżnić dwa szeroko rozumiane rodzaje centrów doskonałości zawodowej:

- 1) centra doskonałości zawodowej, które są celowo tworzonymi lub wyznaczonymi podmiotami w ramach krajowych lub regionalnych uzgodnień dotyczących doskonałości zawodowej oraz
- 2) centra doskonałości zawodowej, które są indywidualnymi organizatorami kształcenia i szkolenia zawodowego działającymi jako centra doskonałości zawodowej dla regionu, subregionu lub branży.

Przykłady sieci centrów doskonałości zawodowej w Europie Sieci krajowe

W **Niderlandach sieć Katapult** jest społecznością, w skład której wchodzi 160 centrów innowacji zawodowych określanych jako zorientowane na działanie partnerstwa między instytucjami oświatowymi, przedsiębiorstwami, rządami i innymi organizacjami publicznymi, które koncentrują się przede wszystkim na: tworzeniu doskonałego połączenia między kształceniem a rynkiem pracy, kształceniu innowacyjnych i wykwalifikowanych specjalistów lub rzemieślników, promowaniu uczenia się przez całe życie oraz terminowym przekwalifikowywaniu, przyspieszaniu i zwiększaniu zdolności innowacyjnych przedsiębiorstw. Jest to bardzo elastyczna „społeczność na rzecz rozwoju”, w której poszczególne centra są w stanie zorganizować się w zależności od potrzeb lokalnych/regionalnych/krajowych pod względem podejścia sektorowego, działań i zainteresowanych stron. Dzielenie się w ramach sieci jest ważną częścią Katapult i obejmuje wzajemne uczenie się, spotkania fokusowe i badanie wpływu. Inicjatywa wykracza poza „tradycyjne” kształcenie i szkolenie zawodowe wysokiej jakości ze względu na ważną rolę „trójkąta wiedzy”, który zdefiniowano jako połączenie badań i rozwoju, kształcenia i szkolenia zawodowego oraz przedsiębiorstw/przemysłu.

We **Francji Campus des métiers et des qualifications** (95) zajmują się „dynamicznymi i tworzącymi miejsca pracy” sektorami, np. 11 kampusów zajmuje się turystyką w całej Francji. Istnieje również wymiar regionalny, tak aby w każdym regionie istniało kilka kampusów, z których każdy obejmuje swoim zasięgiem inny sektor o kluczowym znaczeniu dla regionu. Każdy kampus obejmuje dużą liczbę partnerów. Każdy kampus posiada organizację prowadzącą, ale niekoniecznie stanowi „fizyczne” centrum. Współpraca ma elastyczny charakter i obejmuje staże uczniów w przedsiębiorstwach, korzystanie ze sprzętu lub przestrzeni laboratoryjnej oraz wspólną organizację warsztatów lub udział w warsztatach.

We **Włoszech istnieje sieć wyższych szkół technicznych**. Wyższe szkoły techniczne, założone w 2010 r. jako policealne instytucje szkoleniowe niebędące uniwersytetami, klasyfikuje się jako „szkoły o wysokiej specjalizacji technologicznej”, które propagują wysoce specjalistyczne kształcenie, którego celem jest nabycie przez uczniów umiejętności technicznych atrakcyjnych z punktu widzenia rynku pracy. W imieniu Ministerstwa Edukacji (MIUR) Krajowy Instytut Dokumentacji, Innowacji i Badań Edukacyjnych (INDIRE) (organizacja badawcza włoskiego ministerstwa) tworzy krajową bazę danych wyższych szkół technicznych i zarządza tą bazą, a także monitorowaniem tych szkół na szczeblu krajowym, oraz prowadzi badania mające na celu ustalenie, jakie elementy strukturalne, organizacyjne, dydaktyczne i rozwojowe mają zastosowanie w różnych wyższych szkołach technicznych, aby zapewnić im wsparcie w utworzeniu systemu proinnowacyjnego.

W **Niemczech ośrodki kształcenia zawodowego (Bildungszentren)** są prowadzone przez Niemieckie Izby Przemysłowo-Handlowe (*Industrie und Handelskammer*, IHK), Rolnicze (*Landwirtschaftskammer*, LWK) lub Rzemieślnicze (*Handwerkskammer*, HWK). Celem Bildungszentren jest w szczególności ułatwianie osobom młodym przejścia

od kształcenia do zatrudnienia, podnoszenie kwalifikacji pracowników MSP, podnoszenie jakości kształcenia zawodowego, zwiększanie umiejętności przystosowania zawodowego pracowników z klasy średniej, wdrażanie uczenia się przez całe życie, zwiększanie konkurencyjności gospodarki i wspieranie innowacji oraz badań i rozwoju na poziomie przedsiębiorstwa. Celem centrów jest uczenie umiejętności, które są rzadkie i poszukiwane przez przedsiębiorstwa danego sektora w danym regionie. Jest to możliwe dzięki ścisłej współpracy między centrami, władzami regionalnymi i lokalnymi publicznymi służbami zatrudnienia oraz bliskim powiązaniem z przedsiębiorstwami (współfinansującymi działalność centrów). Jednocześnie ważną rolą centrów jest pobudzanie innowacyjności i wspieranie prac badawczo-rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorstwa. Izby zapewniają przedsiębiorstwom profesjonalne doradztwo w zakresie rozwoju i finansowania innowacji oraz zarządzania nimi (np. w HWK istnieje sieć doradców ds. innowacji BISTECH2).

W **Hiszpanii** 150 szkół kształcenia i szkolenia zawodowego w całym kraju tworzy **sieć zintegrowanych ośrodków szkoleniowych**, zapewniając zarówno szkolenie zawodowe podstawowe w ramach systemu kształcenia, jak i szkolenia w miejscu pracy dla osób już zatrudnionych. Główne cele sieci obejmują opracowywanie planów szkoleń w zakresie szkolenia zawodowego podstawowego i zatrudnienia, zarządzanie nimi i ich rozwijanie oraz integrację i reintegrację pracowników. Zgodnie z tymi założeniami celem sieci jest podwyższenie poziomu kwalifikacji i przekwalifikowywania dzięki oferowaniu wysokiej jakości szkoleń opartych na potrzebach na wszystkich etapach cyklu uczenia się przez całe życie. Ponadto sieć ułatwia ocenę i akredytację kwalifikacji zawodowych uzyskanych w ramach zdobywania doświadczenia zawodowego i innych procedur wykraczających poza kształcenie formalne. W zintegrowanych szkołach kształcenia i szkolenia zawodowego działa rada społeczna, w skład której wchodzi przedstawiciele administracji, przedstawiciele centrów oraz przedstawiciele najbardziej reprezentatywnych organizacji biznesowych i związków zawodowych. W szkołach tych działają również organy koordynujące, które gwarantują prowadzenie zintegrowanego, wysokiej jakości szkolenia we wszystkich ośrodkach kształcenia i szkolenia zawodowego, zapewniają profesjonalne informowanie i poradnictwo, ocenę i uznawanie kwalifikacji zawodowych, a także nawiązywanie relacji i współpracy z przedsiębiorstwami.

W krajach Unii Europejskiej zasady przeprowadzania egzaminów zewnętrznych regulowane są przepisami prawa krajowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
uczniowie szkół prowadzących kształcenie zawodowe	około 1,15 mln	system informacji oświatowej (SIO) według stanu na dzień 30.09.2022 r.	Możliwość odbycia branżowych szkoleń zawodowych. Lepsza oferta związana z kształceniem zawodowym.
powiaty i miasta na prawach powiatu	380	Główny Urząd	Prowadzenie nowej placówki systemu oświaty
samorządy województw	16	Statystyczny	Możliwość prowadzenia nowej placówki systemu oświaty
osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, w tym organizacje o ogólnokrajowym zasięgu działania prowadzące działalność statutową w zakresie danej branży lub danego sektora	wielkość trudna do oszacowania	–	Możliwość prowadzenia nowej placówki systemu oświaty
nauczyciele przedmiotów zawodowych	47 000	SIO – według stanu na dzień 30.09.2022 r.	Doskonalenie umiejętności zawodowych. Możliwość odbycia szkoleń branżowych w BCU.
szkoły prowadzące kształcenie zawodowe	5015		Wsparcie kształcenia przez współpracę z BCU.
uczniowie klas VII i VIII szkół podstawowych	752 466		Wsparcie przez BCU w zakresie realizacji zajęć z zakresu doradztwa zawodowego.
pracodawcy i przedsiębiorcy	4,66 mln podmiotów gospodarki narodowej na koniec 2020 r.	zmiany strukturalne grup podmiotów gospodarki narodowej w rejestrze REGON, 2020 r.	Lepsze umiejętności zawodowe osób kończących szkoły oraz osób dorosłych poszukujących zatrudnienia.

		GUS	
powiatowe i wojewódzkie rady rynku pracy	396	dane Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej	Udział przedstawicieli rad w radzie BCU.
absolwenci liceum ogólnokształcącego, technikum i branżowej szkoły II stopnia	ponad 250 tys.	dane Centralnej Komisji Egzaminacyjnej	Zmiany w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminu maturalnego
dyrektor Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i dyrektorzy okręgowych komisji egzaminacyjnych	9	dane Ministerstwa Edukacji i Nauki	Przygotowanie i przeprowadzenie egzaminu maturalnego zgodnie z zasadami określonymi w projektowanej ustawie.
dyrektorzy liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia	4387	SIO – według stanu na dzień 30.09.2022 r.	Zmiany w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminu maturalnego
nauczyciele liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia	około 150 200		Przeprowadzenie egzaminu maturalnego zgodnie z zasadami określonymi w projektowanej ustawie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do następujących podmiotów na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) i art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97):

- 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;
- 4) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
- 5) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) Konfederacji „Lewiatan”;
- 7) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 8) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 9) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Projekt ustawy został również przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego na podstawie art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymały:

- 1) Alians Ewangeliczny RP;
- 2) Cech Zdunów Polskich;
- 3) Chrześcijański Związek Zawodowy „Solidarność im. ks. J. Popiełuszki”;
- 4) Federacja Inicjatyw Oświatowych;
- 5) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 6) Forum Automatyki i Robotyki Polskiej;
- 7) Fundacja „Rodzice Szkole”;
- 8) Fundacja SYNAPSIS;
- 9) Gdańskie Forum Rad Szkół i Rad Rodziców;
- 10) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 11) Izba Gospodarcza Gastronomii Polskiej;
- 12) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 13) Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego;
- 14) Izba Gospodarcza Techników Dentystycznych;
- 15) Izba Gospodarcza Właścicieli Punktów Aptecznych i Aptek;
- 16) Izba Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) Komenda Główna Ochotniczych Hufców Pracy;
- 18) Komisja Krajowa NSZZ Solidarność;
- 19) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”;
- 20) Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości;

- 21) Konferencja Dyrektorów Bibliotek Pedagogicznych;
- 22) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 23) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;
- 24) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
- 25) Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce;
- 26) Korporacja Kominiarzy Polskich;
- 27) Krajowa Izba Biopaliw;
- 28) Krajowa Izba Fizjoterapeutów;
- 29) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 30) Krajowa Izba Gospodarki Morskiej;
- 31) Krajowa Izba Kominiarzy;
- 32) Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych;
- 33) Krajowa Rzemieślnicza Izba Optyczna;
- 34) Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” ;
- 35) Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”;
- 36) Krajowe Porozumienie Rodziców i Rad Rodziców;
- 37) Krajowe Forum Oświaty Niepublicznej;
- 38) Krajowy Sekretariat Pracowników Oświaty NSZZ „Solidarność 80”;
- 39) Krajowe Forum Chłodnictwa;
- 40) Krajowy Cech Fotografów;
- 41) Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych;
- 42) Ogólnopolska Izba Branży Skórzanej;
- 43) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa;
- 44) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Producentów Mebli;
- 45) Ogólnopolski Cech Rzemieślników Artystów;
- 46) Ogólnopolskie Forum Niepublicznych Szkół Wiejskich;
- 47) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
- 48) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Diagnostów Samochodowych;
- 49) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dyrektorów Centrów Kształcenia Ustawicznego;
- 50) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Firm Budowlano-Wykończeniowych;
- 51) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Firm Instalacyjnych i Serwisowych;
- 52) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty;
- 53) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kominki i Piece;
- 54) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Opiekunów Medycznych;
- 55) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Organizatorów i Menadżerów Pomocy Społecznej i Ochrony Zdrowia;
- 56) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Plecionkarzy i Wikliniarzy;
- 57) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracowników Służby Bhp;
- 58) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Publicznych i Niepublicznych Żłobków i Klubów Dziecięcych;
- 59) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wspierające Edukację Zawodową Pracowników Młodocianych;
- 60) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kosmetologów i Kosmetyczek;
- 61) Polska Federacja Dekarzy, Blacharzy i Cieśli;
- 62) Polska Federacja Turystyki Wiejskiej "Gospodarstwa Gościnne";
- 63) Polska Grupa Producentów Obuwia;
- 64) Polska Izba Biomasy;
- 65) Polska Izba Budownictwa;
- 66) Polska Izba Druku;
- 67) Polska Izba Firm Szkoleniowych;
- 68) Polska Izba Fleksografów;
- 69) Polska Izba Gospodarcza Maszyn i Urządzeń Rolniczych;
- 70) Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego;
- 71) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 72) Polska Izba Handlu;
- 73) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 74) Polska Izba Informatyki Medycznej;
- 75) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 76) Polska Izba Konstrukcji Stalowych;
- 77) Polska Izba Książki;
- 78) Polska Izba Mleka;
- 79) Polska Izba Motoryzacji;
- 80) Polska Izba Ochrony;
- 81) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa;
- 82) Polska Izba Przemysłu Jachtowego i Sportów Wodnych;

- 83) Polska Izba Przemysłu Skórzanego;
- 84) Polska Izba Przemysłu Targowego;
- 85) Polska Izba Spedycji i Logistyki;
- 86) Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów;
- 87) Polska Organizacja Pracodawców Osób Niepełnosprawnych;
- 88) Polska Organizacja Rozwoju Technologii Pomp Ciepła PORT PC;
- 89) Polska Rada Ekumeniczna;
- 90) Polska Unia Ceramiczna;
- 91) Polskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii;
- 92) Polski Związek Głuchych;
- 93) Polski Związek Hodowców Koni;
- 94) Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa;
- 95) Polski Związek Jeździecki;
- 96) Polski Związek Kamieniarstwa;
- 97) Polski Związek Logopedów;
- 98) Polski Związek Niewidomych;
- 99) Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
- 100) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 101) Polski Związek Pszczelarski;
- 102) Polskie Forum HR;
- 103) Polskie Okna i Drzwi Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów;
- 104) Polskie Stowarzyszenie Branży Elektroenergetycznej;
- 105) Polskie Stowarzyszenie Dekarzy;
- 106) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej;
- 107) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej;
- 108) Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki;
- 109) Polskie Stowarzyszenie Geotermiczne;
- 110) Polskie Stowarzyszenie Gipsu;
- 111) Polskie Stowarzyszenie Pracowników Ochrony;
- 112) Polskie Stowarzyszenie Producentów Dźwigów;
- 113) Polskie Stowarzyszenie Protetyków Słuchu;
- 114) Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb;
- 115) Polskie Stowarzyszenie Realizatorów Dźwięku;
- 116) Polskie Stowarzyszenie Sterylizacji Medycznej;
- 117) Polskie Stowarzyszenie Techników Elektroradiologii;
- 118) Polskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii;
- 119) Polskie Stowarzyszenie Terapii Zajęciowej;
- 120) Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Izolacji Przemysłowych;
- 121) Polskie Stowarzyszenie Zarządzania Kadrami;
- 122) Polskie Towarzystwo Ekonomiczne;
- 123) Polskie Towarzystwo Elektroradiologii;
- 124) Polskie Towarzystwo Fotowoltaiki;
- 125) Polskie Towarzystwo Geodezyjne;
- 126) Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 127) Polskie Towarzystwo Mieszkaniowe;
- 128) Polskie Towarzystwo Morskiej Energetyki Wiatrowej;
- 129) Polskie Towarzystwo Nauk Ogrodniczych;
- 130) Polskie Towarzystwo Ortoptyczne im. prof. K. Krzystkowej;
- 131) Polskie Towarzystwo Ortotyki i Protetyki Narządu Ruchu;
- 132) Polskie Towarzystwo Przeróbki Kopolin;
- 133) Polskie Towarzystwo Rybackie;
- 134) Polskie Towarzystwo Spawalnicze;
- 135) Polskie Towarzystwo Techników Dentystycznych;
- 136) Pracodawcy Pomorza;
- 137) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 138) Rada Szkół Katolickich;
- 139) Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
- 140) Sektorowe Rady ds. Kompetencji;
- 141) Społeczne Towarzystwo Oświatowe;
- 142) Stowarzyszenie Architektury Krajobrazu;
- 143) Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej – Polska PV;
- 144) Stowarzyszenie Cukierników, Karmelarzy i Lodziarzy Rzeczypospolitej Polskiej;

- 145) Stowarzyszenie Dyrektorów Szkół Średnich;
- 146) Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych;
- 147) Stowarzyszenie Edukacji Administracji Publicznej;
- 148) Stowarzyszenie Ekspertów i Menedżerów Transportu Szynowego;
- 149) Stowarzyszenie Elektryków Polskich;
- 150) Stowarzyszenie Florystów Polskich;
- 151) Stowarzyszenie Geodetów Polskich;
- 152) Stowarzyszenie Grupy Przedsiębiorców Przemysłu Lotniczego "Dolina Lotnicza";
- 153) Stowarzyszenie Instytut Nowoczesnych Mediów i Sztuk Audiowizualnych;
- 154) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa;
- 155) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa;
- 156) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich;
- 157) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Pożarnictwa;
- 158) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego;
- 159) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych;
- 160) Stowarzyszenie Komunikacji Marketingowej;
- 161) Stowarzyszenie Księgowych Polskich;
- 162) Stowarzyszenie Kucharzy Polskich;
- 163) Stowarzyszenie na rzecz Rozwoju Kosmetologii Przyjazna Kosmetyka;
- 164) Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Żeglugi Śródlądowej i Dróg Wodnych „Rada Kapitanów Żeglugi Śródlądowej”;
- 165) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Ogrodnictwa;
- 166) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Rolnictwa;
- 167) Stowarzyszenie Papierników Polskich;
- 168) Stowarzyszenie Polskich Architektów Krajobrazu;
- 169) Stowarzyszenie Polskich Higienistek Stomatologicznych;
- 170) Stowarzyszenie Polskich Plecionkarzy;
- 171) Stowarzyszenie Polskich Stroicieli Fortepianów;
- 172) Stowarzyszenie Polskiego Przemysłu Lotniczego;
- 173) Stowarzyszenie Portów Lotniczych V4+;
- 174) Stowarzyszenie Pożarników Polskich;
- 175) Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych;
- 176) Stowarzyszenie Producentów Polskiej Animacji;
- 177) Stowarzyszenie Promocji i Rozwoju Zegarmistrzostwa;
- 178) Stowarzyszenie Pszczelarzy Polanka;
- 179) Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych;
- 180) Stowarzyszenie Rozwoju Sztuki Fryzjerskiej;
- 181) Stowarzyszenie Rzemieślników Piekarstwa RP;
- 182) Stowarzyszenie Specjalistów Robót Wykończeniowych;
- 183) Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich;
- 184) Stowarzyszenie Techniki Motoryzacyjnej;
- 185) Stowarzyszenie Włókienników Polskich;
- 186) Towarzystwo Elektrowni Wodnych;
- 187) Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych;
- 188) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego;
- 189) UPEMI. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego;
- 190) Wolny Związek Zawodowy „Forum – Oświata”;
- 191) Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 192) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;
- 193) Związek Armatorów Polskich;
- 194) Związek Dealerów Samochodów;
- 195) Związek Leśników Polskich w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 196) Związek Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;
- 197) Związek Polskich Przetwórców Mleka;
- 198) Związek Polskie Mięso;
- 199) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 200) Związek Pracodawców Forum Okrętowe;
- 201) Związek Pracodawców Kolejowych;
- 202) Związek Pracodawców POLSKA MIEDŹ;
- 203) Związek Pracodawców Polskie Szkło;
- 204) Związek Pracodawców Przemysłu Hutniczego;
- 205) Związek Pracodawców Przemysłu Mody – Lewiatan;

- 206) Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego;
 207) Związek Sadowników RP;
 208) Związek Szkółkarzy Polskich;
 209) Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego;
 210) Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
 211) Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”.

Projekt ustawy otrzymały również:

- 1) Centralna Komisja Egzaminacyjna;
- 2) Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji;
- 3) Główny Urząd Statystyczny;
- 4) Instytut Badań Edukacyjnych;
- 5) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 6) Rzecznik Praw Dziecka;
- 7) Rzecznik Praw Obywatelskich;
- 8) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 9) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Edukacji i Nauki zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Konsultacje publiczne będą prowadzone wraz z opiniowaniem projektu ustawy przez partnerów społecznych oraz uzgodnieniami projektu ustawy prowadzonymi z innymi resortami. Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione po ich zakończeniu w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2023 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0,05	0,52	0,99	1,19	1,49	1,79	2,15	2,58	3,09	13,85
budżet państwa	0	0	0,05	0,52	0,99	1,19	1,49	1,79	2,15	2,58	3,09	13,85
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	35,1	45,1	123,4	176,7	177,3	162,8	163,4	163,9	164,5	179,6	1391,8
budżet państwa	0	35,1	45,1	123,4	176,7	177,3	162,8	163,4	163,9	164,5	179,6	1391,8
JST	0	0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	0	-35,1	45,05	122,88	175,71	176,11	-161,31	-165,11	-161,75	-161,92	-176,51	-1377,95
budżet państwa	0	-35	45,05	122,88	175,71	176,11	-161,31	-165,11	-161,75	-161,92	-176,51	-1377,95
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Budżet państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych	BCU prowadzone i dotowane przez jednostki samorządu terytorialnego będą finansowane z: 1) rezerwy celowej w zakresie funkcjonowania BCU; 2) części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w zakresie branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe.											

i przyjętych do obliczeń założeń

BCU prowadzone przez właściwych ministrów będą finansowane w ramach zwiększenia części budżetów ministrów właściwych będących organami prowadzącymi BCU.

Rezerwa celowa

BCU będą realizowały zadania, których wykonanie nie będzie w większości przypadków zależne od liczby uczniów objętych wsparciem BCU. Do zadań tych będzie należało w szczególności:

- 1) wspieranie współpracy szkół i placówek z pracodawcami;
- 2) upowszechnianie nowatorskich rozwiązań związanych z daną dziedziną zawodową;
- 3) wspieranie szkół i uczelni w realizacji doradztwa zawodowego;
- 4) prowadzenie analizy zapotrzebowania rynku pracy na umiejętności, kwalifikacje i zawody;
- 5) prowadzenie ośrodka egzaminacyjnego;
- 6) prowadzenie branżowych szkoleń zawodowych;
- 7) prowadzenie szkoleń branżowych dla nauczycieli;
- 8) prowadzenie zajęć z zakresu kształcenia zawodowego.

Dofinansowanie wymienionych zadań nie zależy od liczby uczniów objętych działaniami w konkretnym BCU. Ze względu na charakter tych zadań oraz dbając o prawidłowe ich wykonywanie, proponuje się aby część finansowania BCU miała charakter stały. Barięrami zmniejszającą atrakcyjność BCU, w przypadku braku stałego finansowania, może być obawa o niski poziom finansowania spowodowany mniejszym niż zakładane zainteresowaniem ze strony odbiorców (uczniów i słuchaczy). Ponadto wiele ww. zadań BCU nie ma żadnego związku z konkretną liczbą uczniów objętych zajęciami w ramach BCU. Stały poziom dofinansowania powinien pozwolić na realizację zadań BCU, nawet jeżeli liczba subwencionowanych uczniów i słuchaczy objętych branżowymi szkoleniami zawodowymi będzie niewielka. Mowa tutaj przede wszystkim o zapewnieniu potencjału do prowadzenia na odpowiednim poziomie branżowych szkoleń zawodowych, szkoleń branżowych dla nauczycieli kształcenia zawodowego, wspierania współpracy szkół i placówek z pracodawcami, wspierania realizacji doradztwa zawodowego dla uczniów oraz aktywizacji zawodowej studentów, doktorantów i absolwentów studiów oraz prowadzenia analizy zapotrzebowania rynku pracy na umiejętności, kwalifikacje i zawody. Poziom stałego finansowania nie będzie wysoki, ale wystarczający do zapewnienia środków na pokrycie podstawowej działalności.

Proponowany wymiar dofinansowania stałego to 1 mln zł w skali roku na jedną placówkę. Kwota ta pozwoli na pokrycie wynagrodzenia dyrektora oraz 2 etatów administracyjnych (ok. 250 tys. rocznie), 6 etatów nauczycieli (600 tys. zł) oraz 150 tys. zł na dofinansowanie podstawowych wydatków rzeczowych.

Koszty etatów administracyjnych zostały założone w następujący sposób. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2023 r. według Ministra Finansów wynosi 6242 zł. Po uwzględnieniu pochodnych pracodawcy to ok. 90 tys. zł rocznie. Założono, że średnio etaty administracyjne będą finansowane w wysokości 80% przeciętnego wynagrodzenia za pracę w gospodarce narodowej. Daje to 72 tys. zł rocznie, a więc 144 tys. zł za dwa etaty. Koszt wynagrodzenia dyrektora BCU przyjęto w wysokości ok. 100 tys. zł rocznie (wraz z pochodnymi pracodawcy), a więc na poziomie przeciętnego wynagrodzenia rocznego nauczyciela, wraz z pochodnymi, w 2023 r. Łącznie, po pewnym zaokrągleniu, to 250 tys. zł rocznie.

W zakresie wydatków na zatrudnienie 6 etatów nauczycieli, wyliczenia oparto na planowanej na 2023 r. kwocie bazowej dla nauczycieli, rozkładzie awansu zawodowego nauczycieli oraz średnich wynagrodzeń nauczycieli określonych w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta nauczyciela. Po uwzględnieniu pochodnych pracodawcy, odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych oraz odpisu na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli, to ok. 100 tys. zł rocznie za etat nauczyciela.

Należy zaznaczyć, że proponowany poziom 1 mln nie będzie zależał od liczby etatów osób zatrudnionych w BCU, a od spełniania zadań przewidywanych dla tej placówki. W szczególności BCU będzie mogło zatrudniać specjalistów niebędących nauczycielami. Prezentowany wyżej przykład ma za zadanie pokazać jedynie, jakie wydatki można sfinansować, mając do dyspozycji 1 mln zł rocznie. Dla 120 BCU stały poziom dofinansowania w wysokości 1 mln zł rocznie przekłada się na wydatki budżetu państwa w wysokości 120 mln zł rocznie (nie uwzględniając inflacji).

Subwencionowanie

Niezależnie od finansowania stałego, finansowane bezpośrednio z budżetu państwa przez część oświatową subwencji ogólnej byłoby prowadzenie branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe. Finansowanie powinno zależeć od wielkości zadania, a więc zważywszy na system finansowania oświaty – od liczby uczniów i słuchaczy uczestniczących w takich szkoleniach. Branżowe szkolenia zawodowe dla uczniów będą prowadzone w wymiarze co najmniej 15 godzin. Szacunkowy koszt szkolenia 15 godzinowego to ok. 2,5 tys. zł

(uwzględniając średnie wynagrodzenie nauczycieli oraz 20% narzutu na pozostałe wydatki). Przy założeniu, że przeciętna grupa uczniów na branżowym szkoleniu zawodowym liczyłaby 20 osób, koszt szkolenia na 1 ucznia to ok. 125 zł. Liczba uczniów kształcących się w zawodach w branżowych szkołach I stopnia, branżowych szkołach II stopnia, technikach i szkołach policealnych to ok. 1 150 tys. uczniów. Z tego 62% to uczniowie techników, 18% to uczniowie branżowych szkół I stopnia i branżowych szkół II stopnia, a 20% to słuchacze szkół policealnych. Gdyby założyć teoretyczny scenariusz, w którym każdy z uczniów skorzysta jeden raz w cyklu kształcenia z branżowych szkoleń zawodowych, to rocznie liczba uczniów objęta tymi szkoleniami wynosiłaby 329 tys. uczniów. Wtedy roczne wydatki związane z finansowaniem branżowych szkoleń zawodowych realizowanych w BCU wyniosłyby ok. 41,1 mln zł (329 tys. uczniów x 125 zł (koszt jednostkowy na ucznia) = 41,1 mln zł). Jest to jednak scenariusz dość optymistyczny. Przewiduje się bardziej realny scenariusz, w którym z branżowych szkoleń zawodowych skorzysta jeden raz w cyklu kształcenia ok. 50% uczniów (ok. 165 tys. uczniów rocznie). Jednocześnie oznacza to, że będzie to liczba uczniów czterokrotnie większa niż obecnie korzystających z zajęć praktycznych w centrach kształcenia zawodowego. Wtedy roczne wydatki w ramach części oświatowej subwencji ogólnej wyniosłyby ok. 20 mln zł (tj. 165 000 uczniów × 125 zł (koszt jednostkowy na ucznia) = 20,6 mln zł). Dofinansowanie odbywałoby się na podstawie danych systemu informacji oświatowej (SIO) zbieranych za rzeczywiście zrealizowane branżowe szkolenia zawodowe w roku szkolnym poprzedzającym rok, dla którego obliczałoby się część oświatową subwencji ogólnej, co pozwoli na zróżnicowanie finansowania w zależności od długości trwania branżowych szkoleń zawodowych.

W zakresie realizacji zadań o takim samym charakterze jak zadania wykonywane przez inne placówki prowadzące kształcenie zawodowe, tj. centra kształcenia zawodowego i placówki kształcenia ustawicznego (zajęcia praktyczne, turnusy dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników), proponuje się utrzymać obecne regulacje również względem BCU.

W pozostałym zakresie BCU będą pobierały opłaty od uczestników, którzy nie są uczniami lub słuchaczami szkół prowadzących kształcenie zawodowe uczestniczących w branżowych szkoleniach zawodowych.

Dotowanie niesamorządowych BCU

W przypadku BCU prowadzonych przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, przewiduje się udzielanie dwóch dotacji na podstawie nowych rozwiązań w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych: jedną dotację w wysokości równej kwocie dofinansowania jednego BCU z rezerwy celowej wydzielonej w budżecie państwa, a drugą zależną od kwoty części oświatowej subwencji ogólnej przewidzianej na uczniów i słuchaczy branżowych szkoleń zawodowych. Nie zakłada się różnicowania stawek dotacji dla publicznego i niepublicznego BCU. Zadania podstawowe są uregulowane jednakowo, a za branżowe szkolenia zawodowe dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe, BCU nie będzie mogło pobierać opłat.

Badając skutki finansowe dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, założono ceny jak dla 2023 r. oraz założono, że liczba nowych BCU będzie się zwiększała, z pierwotnego poziomu 120 BCU do 125 BCU w 2029 r., a następnie do 130 BCU w 2034 r. Założono, że finansowanie z budżetu państwa rozpocznie się od dnia 1 października 2025 r. dla 30 BCU i od dnia 1 lipca 2026 r. dla pozostałej części. Ma to związek z finansowaniem BCU w początkowym etapie w ramach środków UE.

Szczegółowy podział dotyczący wydatków z budżetu państwa przedstawia poniższa tabela (kwoty w mln zł).

	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
Wzrost subwencji oświatowej (kwota na ucznia i słuchacza)	0	0	1,1	11,5	18,9	19,4	20,7	21,2	21,7	22,2	22,8
Dotacja udzielana samorządom (stała kwota)	0	0	6,3	65,0	105,0	105,0	121,1	121,1	121,1	121,1	133,6

Wzrost wydatków ministrów będących organami prowadzącym i BCU	0	0	1,6	11,8	17,7	17,8	20,9	21,0	21,0	21,1	23,1
---	---	---	-----	------	------	------	------	------	------	------	------

Proponowane zmiany wpłyną również na wzrost dochodów budżetu państwa. Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, instytucja certyfikująca wnosi kwartalną opłatę w wysokości 3% przychodów z opłat za walidację i certyfikowanie, jednakże nie mniej niż 1 zł od wydanego dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej, do której certyfikowania jest uprawniona. BCU będzie miało obowiązek certyfikować co najmniej jedną kwalifikację rynkową. Średnie dochody budżetu państwa z tytułu tej opłaty w ramach kwalifikacji wymagającej co najmniej 120 godzin przygotowania, w ostatnich czterech kwartałach, wyniosły 6 902,42 zł za jedną kwalifikację. W minimalnym wariantcie, w którym każde BCU będzie certyfikowało wyłącznie jedną kwalifikację, wzrost dochodów budżetu państwa można zakładać na poziomie od 50 tys. zł w 2025 r. (dla 30 BCU w okresie październik-grudzień), przez 520 tys. zł w 2026 r. (dla 30 BCU przez cały rok oraz 90 BCU w okresie lipiec-grudzień) aż do 863 tys. zł dla 125 BCU w 2033 r. Bardziej realny jednak wariant musi zakładać, że średnia liczba kwalifikacji przypadająca na jedno BCU będzie rosła. Założono, że począwszy od 2027 r. średnia liczba kwalifikacji przypadająca na jedno BCU będzie rosła w tempie 20% rok do roku. W takim wariantcie w 2033 r. na jedno BCU będzie przypadało średnio 3,6 certyfikowanych kwalifikacji. Wtedy dochody budżetu państwa w 2033 r. osiągną poziom 3,3 mln zł.

W KPO w ramach Komponentu A „Odporność i konkurencyjność gospodarki” przewidziano kwotę 320 mln EUR na inwestycję A.3.1.1. Wsparcie rozwoju nowoczesnego kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego oraz uczenia się przez całe życie w części dotyczącej utworzenia i wsparcia funkcjonowania BCU. Środki te są związane bezpośrednio z realizacją ww. inwestycji w latach 2023–2026, a nie z wdrożeniem projektowanej nowelizacji ustawy, dlatego też nie zostały ujęte w pkt 6.

Biorąc pod uwagę, że procedura konkursowa związana z utworzeniem BCU w ramach KPO jeszcze nie zakończyła się, na chwilę obecną nie jest możliwe dokładne określenie udziału w liczbie BCU – placówek prowadzonych przez poszczególne organy prowadzące, w tym jednostki samorządu terytorialnego i ministrów do wyliczenia skutków przyjęto szacunkowy podział. Nie jest również możliwe określenie wydatków budżetu państwa w podziale na BCU prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego i BCU dotowane (BCU nie prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego i ministrów).

Zważywszy na to, że do prowadzonego obecnie w ramach KPO konkursu mogą przystąpić również ministrowie właściwi dla poszczególnych zawodów, nie jest obecnie możliwe oszacowanie skutków finansowych z wyodrębnieniem ministrów właściwych dla zawodów. Niemniej jednak skutki finansowe dla 120 BCU obejmują również potencjalne BCU prowadzone przez ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów szkolnictwa branżowego.

Z uwagi na to, że część projektów finansowanych w ramach KPO kończy się w 2025 r., pierwsze skutki finansowe dla budżetu państwa zaplanowano od roku 2025.

Przewiduje się, że podobnie jak w przypadku publicznych centrów kształcenia zawodowego i publicznych placówek kształcenia ustawicznego, publiczne BCU będą świadczyły usługi, więc będą mogły pobierać opłaty od uczestników szkoleń i kursów w wysokości nieprzekraczającej ponoszonych kosztów kształcenia, jak również będą mogły otrzymywać darowizny na cele kształcenia zawodowego m.in. ze strony partnerów prywatnych.

W projekcie ustawy proponuje się zmianę w latach 2024–2028 limitów wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na zadania związane z przeprowadzaniem egzaminów, które zostały określone w art. 137 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw. Wysokości limitów wydatków zostały oszacowane na podstawie dokumentu Ministerstwa Finansów *Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw z 3.10.2022 r.* (<https://www.gov.pl/web/finanse/wytyczne-sytuacja-makroekonomiczna>).

Tabela poniżej przedstawia proponowaną zmianę maksymalnych limitów wydatków w latach 2024–2028.

	Limit wydatków w latach	Propozycja podwyższenia		
--	-------------------------	-------------------------	--	--

Rok	2024–2028, określony w ustawie z 2018 r. (w mln zł)	limitu wydatków w latach 2024–2028 w projekcie ustawy (w mln zł)	Różnica (w mln zł)	Sposób oszacowania
2024 r.	275	310	35	2023 r. – limit określony w ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. – 269 mln zł 2023 r. – inflacja określona w ustawie budżetowej na 2023 r. – 9,8% 269 mln zł x 1,098 = 295 362 000 zł Na 2024 r. przyjęto wzrost względem roku 2023 o prognozowaną przez MF inflację w 2024 r. (4,8%)*
2025 r.	283	319	36	Przyjęto wzrost względem roku 2024 o prognozowaną przez MF inflację w 2025 r. (3,1 %)
2026 r.	292	327	35	Przyjęto wzrost względem roku 2025 o prognozowaną przez MF inflację w 2026 r. (2,5 %).
2027 r.	300	335	35	Przyjęto wzrost względem roku 2026 o założony wskaźnik inflacji jak w 2026 r. (2,5 %).
2028 r.	309	344	35	Przyjęto wzrost względem roku 2027 o założony wskaźnik inflacji jak w 2026 r. (2,5 %).

*kwoty z poprzednich lat pomnożono przez prognozowany na dany rok wskaźnik inflacji; wszystkie oszacowane kwoty zaokrąglono następnie do pełnych mln.

Projektowane rozwiązanie dotyczące maksymalnych limitów wydatków przeznaczonych na zadania związane z przeprowadzaniem egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego, egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie, egzaminu zawodowego oraz egzaminów eksternistycznych powoduje konieczność przeznaczenia dodatkowych środków finansowych z budżetu państwa na ten cel.

W zakresie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania

Wprowadzenie do polskiego systemu oświaty nowej placówki finansowanej w sposób opisany w projektowanej ustawie spowoduje zwiększenie zadań realizowanych przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Minister ten nie tylko będzie obowiązany do ogłaszania i przeprowadzania konkursów dla organów prowadzących publiczne i niepubliczne BCU mający na celu wyłonienie BCU tworzących ogólnopolską sieć BCU oraz rozwój tej sieci, ogłaszania ogólnopolskiej sieci BCU, czy ustalania wykazu dziedzin zawodowych wraz z przyporządkowanymi do nich zawodami określonymi w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania będzie również dokonywał podziału środków przeznaczonych na dofinansowanie zadań realizowanych przez nowe placówki między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego oraz monitorował wykorzystanie limitów wydatków na finansowanie BCU.

Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania będzie także obowiązany do wydania nowych aktów wykonawczych do projektowanej ustawy, w tym do określenia, w drodze rozporządzenia, trybu udzielania i sposobu rozliczania dotacji celowej, o której mowa w projekcie ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że konieczne jest zwiększenie – od dnia 1 stycznia 2024 r. – zatrudnienia w Ministerstwie Edukacji i Nauki przez utworzenie nowego stanowiska – 1 etat pracownika merytorycznego. Założono średnie wynagrodzenie głównego specjalisty na poziomie ok. 9 tys. zł brutto miesięcznie. Łączne koszty z tego tytułu (wraz z wydatkami na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych) są szacowane na poziomie ok. 117 000 zł rocznie.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na

rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe osoby niepełnosprawne i osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększenie liczby nowych kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej dostępnych w ZSK.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zwiększenie liczby nowych kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej dostępnych w ZSK.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe w tym osoby starsze i osoby niepełnosprawne	Zwiększenie liczby nowych miejsc nabywania umiejętności i kwalifikacji zawodowych, w tym umiejętności cyfrowych, niezbędnych do funkcjonowania na rynku pracy oraz w społeczeństwie obywatelskim. Zwiększenie liczby nowych miejsc oferujących wsparcie osobom z niepełnosprawnościami w zakresie wejścia na rynek pracy.						
Niemierzalne	Przedsiębiorstwa	Lepsze umiejętności zawodowe osób kończących szkoły oraz osób dorosłych poszukujących zatrudnienia – potencjalnych przyszłych pracowników.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, które będą miały możliwość utworzenia BCU. W przypadku gdy BCU zostanie ujęte w ogólnopolskiej sieci publicznych i niepublicznych BCU, ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przewiduje się dotowanie placówki w wysokości równej kwocie w części oświatowej subwencji ogólnej przewidzianej dla publicznych BCU prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
Komentarz: Brak.								
9. Wpływ na rynek pracy								
<p>Wprowadzenie nowej placówki spowoduje lepsze dostosowanie systemu kształcenia zawodowego do potrzeb rynku pracy, na rynek pracy trafią absolwenci posiadający umiejętności dopasowane do aktualnego zapotrzebowania w danej branży, w tym umiejętności cyfrowe oraz związane z zieloną transformacją.</p> <p>Wzrost umiejętności zawodowych będzie dotyczył zarówno uczniów szkół jak i osób dorosłych niebędących uczniami. Wpłyne to korzystnie na rynek pracy, ponieważ pracodawcy będą mogli pozyskać potencjalnych pracowników.</p>								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:		☒ informatyzacja ☐ zdrowie				
Omówienie wpływu	Wejście w życie ustawy będzie miało wpływ na wskazane obszary. W każdym BCU będą prowadzone branżowe szkolenia zawodowe, których obowiązkowym elementem będą umiejętności cyfrowe oraz umiejętności związane z zieloną transformacją. BCU będą również powstawały w dziedzinach zawodowych takich jak np. ochrona środowiska i gospodarka odpadami czy informatyka i programowanie. BCU zlokalizowane w danym regionie przyczyni się do rozwoju gospodarczego tego regionu i będzie jednym							

z istotnym czynnikiem lokowania inwestycji w regionie.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami wskazanymi w ustawie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Planowane jest przeprowadzenie ewaluacji po 10 latach obowiązywania ustawy. Jako mierniki przyjęte zostaną:

- 1) liczba BCU (120);
- 2) liczba uczniów objętych branżowymi szkoleniami zawodowymi (480 000);
- 3) odsetek populacji uczniów kształcących się w zawodach, objętych branżowymi szkoleniami zawodowymi (15%);
- 4) liczba osób niebędących uczniami, objętych różnymi formami kształcenia w BCU (120 000).

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.